

**CENTRALE RAAD VOOR HET
BEDRIJFSLEVEN**

NATIONALE ARBEIDSRAAD

CRB 2003-247 DEF
CCR 10

ADVIES Nr. 1.434

Gemeenschappelijke Raadszitting van vrijdag 14 maart 2003

Advies over de algemene overeenkomst inzake de handel
in diensten

Inbehandelingneming

Bij brief van resp. 28 februari 2003 en 13 maart 2003 hebben mw. L. ONKELINX, vice-eerste minister, minister van Werkgelegenheid en Gelijkekansenbeleid, en de heer Ch. PICQUE, minister van Economie en Wetenschappelijk onderzoek, belast met het Grootstedenbeleid, de heren P. WINDEY, voorzitter van de Nationale Arbeidsraad, en T. HARDING, adjunct-secretaris van de Centrale Raad voor het Bedrijfsleven, om het advies van de twee raden gevraagd over de algemene overeenkomst inzake de handel in diensten (GATS).

De gemengde subcommissie WHO heeft in deze context met spoed het onderstaande advies uitgewerkt. Dit advies werd goedgekeurd tijdens de gemeenschappelijke plenaire vergadering van de Centrale Raad voor het Bedrijfsleven en de Nationale Arbeidsraad van 14 maart 2003.

ADVIES

De Centrale Raad voor het Bedrijfsleven en de Nationale Arbeidsraad buigen zich al een aantal weken samen over wat er tijdens de onderhandelingsfase van de Algemene Overeenkomst inzake de Handel in Diensten op het spel staat. De adviesvragen die mw. L. ONKELINX, vice-eerste minister en minister van Werkgelegenheid en Gelijkekansenbeleid, en de heer Ch. PICQUE, minister van Economie en Wetenschappelijk onderzoek, belast met het Grootstedenbeleid, aan resp. de Nationale Arbeidsraad en de Centrale Raad voor het Bedrijfsleven over deze problematiek hebben doen toekomen, bevestigen het belang ervan en onderstrepen de gegrondheid van het initiatief dat de sociale gesprekspartners tijdens het dagelijks bestuur van 12 december 2002 van de Centrale Raad voor het Bedrijfsleven terzake hebben genomen.

De met dit dossier belaste gemengde commissie heeft verschillende hoorzittingen gehouden, teneinde meer informatie te verzamelen over de draagwijdte en de gevolgen van de problematiek:

- op 29 januari 2003: uiteenzettingen van de heer B. CARREWYN van de federale overheidsdienst Buitenlandse zaken, Buitenlandse handel en Ontwikkelingssamenwerking, de heer G. RAYP van de Faculteit Economie van de Rijksuniversiteit Gent

(RUG) en de heer R. JENNAR van de niet-gouvernementele organisatie Oxfam Solidarité;

- op 10 februari 2003: uiteenzetting van professor F. ABRAHAM van de Katholieke Universiteit Leuven (KUL);
- op 17 februari 2003: uiteenzettingen van de heer B. CARREWYN van de federale overheidsdienst Buitenlandse zaken en de heer K. DOENS, adviseur bij het kabinet van de minister, toegevoegd aan de minister van Buitenlandse zaken, en belast met Landbouw, mw. A.-M. NEYTS.

- op 13 maart 2003: uiteenzettingen van de heer B. CARREWYN van de federale overheidsdienst Buitenlandse zaken en de heer K. DOENS, adviseur bij het kabinet van de minister, toegevoegd aan de minister van Buitenlandse zaken, en belast met Landbouw, mw. A.-M. NEYTS;

Na tal van vergaderingen en diverse verzoeningspogingen van het secretariaat hebben de sociale gesprekspartners tijdens de vergadering van de bovengenoemde gemengde commissie van 13 maart jl. echter moeten vaststellen dat ze over deze problematiek onmogelijk tot een compromistekst kunnen komen waarin een minimaal gemeenschappelijk standpunt terzake tot uiting zou komen.

Dat men er, ondanks de zware inspanningen die werden geleverd, toch niet in geslaagd is terzake een compromis te bereiken, heeft ten dele te maken met de complexiteit van het dossier in kwestie en ook met het feit dat er met de onderhandelingen zo een hoge vaart moest worden gemaakt, dat het moeilijk was in te schatten wat er eigenlijk op het spel stond, en dat de standpunten terzake derhalve niet meteen met elkaar konden worden verzoend.

Toch vormt deze druk die was opgelegd door de tijdsbeperkingen van de agenda zeker niet de enige reden waarom de sociale gesprekspartners die zitting hebben in de CRB en de NAR niet in staat zijn geweest over de GATS een aantal gemeenschappelijke standpunten naar voren te brengen: deze situatie is immers in wezen het gevolg van de sterk uiteenlopende analyse die de verschillende partijen maken van de Algemene Overeenkomst inzake de Handel in Diensten en van de verschillende evaluatie van de risico's die de GATS voor ons sociaal model inhoudt.

Hoewel dit advies dus verdeeld is, vragen de raden in de toekomst toch betrokken te blijven bij de onderhandelingen met betrekking tot de Algemene Overeenkomst inzake de Handel in Diensten.

De heren BORTIER, VAN LAER en VELGE wensen de aandacht van de regering te vestigen op de navolgende essentiële punten :

- 1) De liberalisering van de dienstensector brengt meer welvaart

Deze leden houden eraan te herinneren dat de welvaartsgroei sedert de tweede wereldoorlog in belangrijke mate te danken is aan de groei van het internationaal handelsverkeer. Nergens is dat zo duidelijk als in West-Europa, waar de oprichting en verdieping van de Europese Unie, met de graduele invoer van een ééngemaakte markt tot een nooit geziene toename van het BBP per

hoofd heeft geleid. Deze economische groei heeft daarenboven de armoede teruggedrongen en is gepaard gegaan met een meer evenwichtige inkomensverdeling. Een oplossing van de armoede en de ongelijke inkomensverdeling wordt op wereldniveau vergemakkelijkt door het internationaal handelsverkeer. De geschiedenis leert ons dat een dichtklappen van elk land achter zijn (tol)grenzen zeer negatieve economische gevolgen heeft.

In deze context is de reactie tegen de liberalisering van de internationale handel in diensten meer dan verontrustend. Diensten maken in ontwikkelde economieën meer dan 60% van het BBP uit. Het is in deze sector dat de grootste opportuniteiten voor verdere efficiëntieverbeteringen bestaan, niet het minst in de landen die vandaag over weinig en monopolistisch georganiseerde diensten beschikken. Deze leden vragen daarom met aandrang dat alles in het werk zou gesteld worden om deze handelsbesprekingen op wereldniveau succesvol te kunnen afronden.

Meer bepaald bepleit het bedrijfsleven het afschaffen van de bestaande handels- en investeringsbelemmeringen, in het bijzonder met betrekking tot markttoegang en nationale behandeling, zodat Belgische dienstverleners op derde markten dezelfde marktkansen zouden krijgen als de nationale dienstverleners. Tevens moeten de openstellingen die sommige WTO-lidstaten sinds de inwerkingtreding van het GATS-akkoord hebben gerealiseerd, worden geconsolideerd.

2) De Europese Commissie is de onderhandelaar op Europees niveau

De manier waarop de onderhandelingen gevoerd worden, is niet onbelangrijk. Het feit dat Europa met één stem kan spreken in deze onderhandelingen is een groot voordeel, dat onder geen enkel voorwendsel mag verloren gaan. De inefficiëntie van het Europees optreden op het wereldtoneel in andere domeinen bewijst dit maar al te duidelijk. Overleg met de sociale partners gedurende de onderhandelingen is gewenst in die mate dat dit de onderhandelingspositie van de Europese Unie ten aanzien van derde landen niet verzwakt. Eisen dat elkeen, op elk ogenblik van de besprekingen, volledig op de hoogte moet geplaatst worden van de stand van zaken en van de onderhandelingsposities, riskeert elke onderhandeling de facto onmogelijk te maken. Er is trouwens geen enkele reden om aan te nemen dat de Europese onderhandelaars het belang van de Europese burgers en de ondernemingen zouden willen schaden.

3) GATS is een flexibel instrument dat lidstaten niet verhindert om regelgeving uit te vaardigen

Deze leden wijzen erop dat het de verdienste van het GATS-akkoord is om een stabiel juridisch kader voor de internationale handel in diensten tot stand te brengen, hetgeen essentieel is voor ondernemingen om hun activiteiten uit te bouwen. Daarnaast onderstrepen ze dat het akkoord voldoende flexibel is. Zo laat het de WTO-leden de vrijheid al dan niet engagementen in een sector of een subsector aan te gaan en zo ja, onder welke voorwaarden en erkent het expliciet het recht van de WTO-leden om de verlening van diensten op hun grondgebied, nu en in de toekomst, aan regelingen te onderwerpen met het oog op nationale beleidsdoelstellingen. De lidstaten behouden dus de bevoegdheid om regelgeving uit te vaardigen ondermeer inzake diploma-, kwaliteits- en erkenningsvoorwaarden voor bepaalde categorieën van dienstverleners en de vestiging van dienstverleners. Vanzelfsprekend mag deze regelgeving niet strijdig zijn met aangegane internationale engagementen.

Het bedrijfsleven stelt vast dat het merendeel van de dienstensectoren onderhevig is aan regelgeving en erkent de noodzaak van goede en redelijke regelgeving. Interne regelgeving mag echter niet misbruikt worden voor protectionistische doeleinden. Om te vermijden dat deze zo restrictief is dat ze uiteindelijk de facto een handelsbelemmering vormt en de aangegane verbintenis van het openstellen van de markt teniet doen, bepleit het bedrijfsleven het opstellen van GATS-regels inzake interne regelgeving.

4) Vrijwaringmaatregelen in de diensten: niet wenselijk

Wat de uitwerking van vrijwaringmaatregelen in de dienstensector betreft, is het bedrijfsleven de mening toegedaan dat dergelijke maatregelen niet wenselijk zijn in de diensten. Zij zullen contra-productief zijn in die landen, die er beroep zullen op doen, en zullen onmogelijk kunnen geïmplementeerd worden. Bovendien zullen dergelijke maatregelen een ingrijpende impact hebben op de aantrekkelijkheid van het land bij buitenlandse investeerders en dit voor een lange periode.

5) Overheidsaanbestedingen in diensten: naast transparantie tevens markttoegang

Aangaande overheidsaanbestedingen in diensten moedigen deze leden niet enkel meer transparantieregels aan als een eerste stap maar wijzen zij tevens op het belang van het openen van deze markten. Dit laatste zal niet enkel de ondernemingen de mogelijkheid geven om kwaliteitsvolle diensten aan te bieden maar zal eveneens leiden tot een beter gebruik van de publieke middelen, dit in het belang van alle burgers zowel als belastingsbetaler als gebruiker.

6) Het voorstel van initieel aanbod: enkele bedenkingen

Deze leden vinden dat als men de liberaliseringsdoelstellingen wil bereiken, het logisch is dat ook het *werknemersverkeer* mogelijk gemaakt wordt, waardoor de markten daadwerkelijk kunnen worden opengesteld. Het spreekt vanzelf dat dit werknemersverkeer omkaderd moet worden zodat men de personeelsstroom in de hand kan houden en kan verhinderen dat hij van zijn doel afwijkt. Het lijkt ons dat de voorstellen van de Commissie dergelijke vangrails bevatten wat betreft het verblijf en de toegang tot de arbeidsmarkt, want zij bepalen de voorwaarden op het gebied van diploma's en ervaring en leggen ook de duur van de toegang tot de markt vast. De Lidstaten hebben het recht om deze diplomaverenisten te controleren. Voor wat de loonverschillen aangaat, moet herinnerd worden aan de garanties die vervat zijn in de richtlijn van 1996 en de Belgische wet die daaruit voortvloeit; deze laatste legt de naleving op van minimum wettelijke en conventionele regels op het vlak van arbeidsvoorwaarden, met inbegrip van het loon voor elke arbeidsprestatie die op het Belgisch grondgebied wordt verricht. Daarenboven moet, volgens de werkgeversorganisaties, de potentiële massale toevloed van allochtonen op het grondgebied gerelativeerd worden aangezien ook de wet van 30 april 1999 betreffende de arbeidskaarten de automatische toekenning van arbeidskaarten B toestaat aan zowel hooggeschoolde werknemers als aan leidinggevend personeel wanneer zij een bepaald inkomenspeil bereiken. Het aantal arbeidskaarten dat op basis hiervan werd toegekend is gemiddeld nauwelijks toegenomen van 8.000 tot 16.000 eenheden in de periode 1995 tot 2000.

Verder wijzen deze leden erop dat de mogelijke weigering om enige verbintenis aan te gaan omtrent een toekomstige openstelling in de sector van de *postdiensten*, zoals deze is bepaald door de Europese Unie in het kader van de GATS-onderhandelingen, het

risico inhoudt dat koerierbedrijven terughoudender zullen zijn als het gaat om toekomstige investeringen in deze economische activiteit in België. Tevens melden ze dat het voorstel van marktopening van de Europese Unie aan derde landen inzake *maritiem transport* geenszins de mogelijkheid van de EU-lidstaten aantast om toe te zien op de veiligheid van de schepen, o.m. in de havens van de Europese Unie.

Daarnaast stellen deze leden vast dat in het initieel aanbod geen nieuwe engagementen opgenomen zijn inzake *onderwijs, gezondheidszorg, sociale diensten en de audiovisuele sector*. Ze onderstrepen dat het hier gaat om sectoren waaraan de overheid terecht een belangrijke maatschappelijk rol toekent, hetgeen een specifieke benadering rechtvaardigt die rekening houdt met de pluraliteit van de actoren op het terrein en met de inzet inzake kwaliteit en toegankelijkheid van de dienstverlening.

Ten slotte onderstrepen deze leden dat *diensten van universele dienstverlening* niet noodzakelijk uitgesloten moeten worden van het GATS-akkoord maar dat deze voorwaarde kan ingeschreven worden in de engagementslijst en dat dergelijke diensten niet noodzakelijk door de overheid moeten worden aangeboden maar dat ook privé-operatoren deze diensten kunnen verzorgen.

De heren DE MUELENAERE, JANSSEN , LAMAS, LEEMANS, PIETTE, VAN DAELE en VOETS wensen de aandacht van de regering te vestigen op de navolgende essentiële punten :

1. Afwezigheid van het democratisch gehalte van de beslissingsprocedure

De groep vakbonden acht de dienstensector niet alleen economisch maar ook sociaal belangrijk. Beslissingen inzake het liberaliseren van heel wat dienstensectoren hebben te maken met fundamentele keuzen inzake maatschappij en samenleving. Om die reden betreuren ze ten zeerste de wijze waarop beslissingen en consultaties inzake het voorstel van de Europese Commissie worden genomen en georganiseerd. Documenten zijn immers geheim en hoogstens enkel ter inzage, terwijl regeringen (en dus ook sociale partners) slechts een beperkte tijd krijgen om technische lijsten die op heel wat verschillende sectoren betrekking hebben te controleren op hun mogelijke sociale en economische gevolgen. De procedures om binnen Europa tot internationale handelsverdragen te komen en waarbij de Europese Commissie de exclusieve onderhandelingsbevoegdheid krijgt, zijn misschien aangepast wanneer het om onderhandelingen inzake importtarieven van goederen gaat. Wanneer het om dienstverlening gaat (en in toenemende mate ook om zaken zoals intellectuele eigendom, investeringsakkoorden, enz.) dan zijn dergelijke procedures niet democratisch en houden ze het gevaar in dat handelsbelangen gaan primeren boven algemene maatschappelijke belangen.

De groep vakbonden dringt er bij de Belgische regering dan ook op aan om terzake volgende correcties te nemen:

- Volledige publicatie van de aanbod- en vraaglijst van de Europese Commissie
- Verlengen van de deadline van 31 maart teneinde een breed maatschappelijk debat mogelijk te maken
- Procedures uitwerken om de bilaterale onderhandelingen op de voet te kunnen volgen bijvoorbeeld via het ter beschikking stellen van de verslagen van het comité 133 diensten
- De Europese Conventie aan te grijpen om de rol van de parlementaire vertegenwoordigers in het Europese handelsbeleid te vergroten, meer bepaald via het verlenen van duidelijke onderhandelingsmandaten
- De herziening van het onderhandelingsmandaat van de Europese Commissie

2. Regulering van de arbeidsmarkt

De groep vakbonden benadrukt dat het GATS-akkoord wel degelijk de capaciteit van een overheid om te reguleren en om de markt te sturen in ernstige mate kan bedreigen, en dit via verschillende kanalen. Ten eerste kan dit gebeuren via de sectorale openingen. GATS installeert immers een dynamiek van steeds verder gaande onderhandelingen waardoor de beperkingen en reguleringen die in het ene verdrag werden opgenomen systematisch het voorwerp worden van vragen voor liberalisering vanwege andere WHO-lidstaten in een volgende GATS-onderhandelingsronde. Een tweede kanaal zijn de onderhandelingen over de horizontale GATS-disciplines, onder andere de disciplines onder het artikel VI.4 waarin gesteld wordt dat regulering 'niet meer belastend mag zijn dan noodzakelijk'. Dit gaat veel verder dan enkel gelijke behandeling van buitenlandse en binnenlandse dienstenverstrekkers waarborgen (principe van nationale behandeling).

De groep vakbonden vraagt aan de regering om in het kader van GATS te verduidelijken dat normen ter bescherming van werknemers op de arbeidsmarkt, voorzieningen inzake sociale bescherming, bescherming van het milieu en van de volksgezondheid voorrang moeten krijgen op principes en regels van vrijhandel. Zij wijzen erop dat artikel XIV van het GATS-verdrag aangepast kan worden om terzake de nodige uitzonderingen te voorzien.

3. Openbare dienstverlening

De groep vakbonden hamert op het feit dat alle sectoren en diensten van universele dienstverlening buiten het toepassingsgebied van het GATS-akkoord moeten vallen en dus niet aan internationale concurrentie mogen blootgesteld worden. Daarbij gaat het niet enkel om onderwijs, gezondheidszorg, audiovisuele en culturele diensten maar ook om sectoren inzake publieke nutsvoorzieningen. Het moet mogelijk blijven dat een overheid zelf terzake initiatief ontplooit dan wel privé-operatoren reguleert.

De groep vakbonden stelt vast dat in het initiële aanbodvoorstel onderwijs en gezondheid niet aan bod komen en dringt erop aan dat de regering erop zou toezien dat dit tijdens de verdere bilaterale onderhandelingen ook zo blijft. Van fundamenteel belang is ook een herziening van het artikel I.3c (definitie van diensten in uitvoering van overheidsautoriteit) zodat sectoren van openbare dienstverlening afgeschermd worden van de steeds verder gaande stappen in het liberaliseringsproces zoals voorzien door het GATS-verdrag.

4. Onomkeerbaarheid

Voor de groep vakbonden betekent de de facto onomkeerbaarheid van engagementen die binnen GATS worden aangegaan een verstoring van het evenwicht tussen het beschermen van investeringsbelangen enerzijds en het beschermen van maatschappelijke belangen anderzijds. Het roept ook vragen op naar de implicaties van GATS op het democratisch gehalte van de samenleving. Mede omwille van die de facto onomkeerbaarheid kan het niet dat nieuwe onderhandelingen worden opgestart zonder dat er enige evaluatie is van de impact van het lopende GATS-akkoord op het sociale en het milieu-aspect van de samenleving, in tegenstelling tot wat in het verdrag van 1994 onderschreven werd.

De groep vakbonden is van oordeel dat er tijdelijke beschermingsmaatregelen moeten kunnen genomen worden zoals nu reeds bij GATT het geval is en dat het onomkeerbaarheidsprincipe van GATS niet zou mogen spelen wanneer de dienstenliberalisering tot ernstige negatieve sociaal-economische effecten voor de bevolking en het land heeft geleid na openstelling van een dienstensector.

5. Mode 4: teloorgang van het Europees sociaal model

De groep vakbonden roept de regering op om de voorgestelde liberalisering van mode 4 resoluut te weigeren omwille van de volgende redenen:

- Onduidelijke formulering van de Commissie (equivalente technische kwalificaties) is een open uitnodiging voor misbruiken die daarenboven uiterst moeilijk te controleren zijn. Ook betreffende de nieuwe categorie van stagairs zijn misbruiken mogelijk door de vage formulering inzake diplomavereiste en stageprogramma.
- Bestaande regelgeving terzake (inkomenscriterium, overleg met sectorale sociale partners inzake behoefte voor de arbeidsmarkt voor die werknemers die minder verdienen dan de gestelde inkomensgrenzen) zal ingevolge het voorstel van de Commissie overboord moeten worden gegooid.
- Neerwaartse druk op de lonen en op het werknemersstatuut in het algemeen in het geval de gangbare lonen hoger zijn dan wat wettelijk verplicht is of bij CAO is afgesproken.

- Gevaar voor een carrousel effect wanneer een ploeg buitenlandse werknemers om de 6 maanden wordt afgelost.
- Weigering van de Commissie om een safeguard clause in te stellen terwijl dergelijke clause in het kader van de uitbreiding van de Europese Unie wel voorzien is.
- Economische noodzakelijkheidstesten zijn niet ingeschreven in het huidige voorstel van de Commissie.
- Omzeiling van de garantie betreffende het respecteren van sociale normen inzake mode 4. De desbetreffende formulering huldigt het principe dat sociale normen gerespecteerd moeten worden tenzij anders voorzien.
- Markttoegang voor een nieuwe categorie van 'zelfstandige leveranciers van diensten' zal leiden tot een nieuwe categorie van arbeidsstatuten. Met name is het gevaar groot dat zo een categorie van schijnzelfstandigen geïnstitutionaliseerd zou worden en een tegenstelling ontstaat met de Belgische wetgeving terzake en met het huidige debat inzake mogelijke regulering om het fenomeen van de schijnzelfstandigen te verbieden.
- Tenslotte stellen de vakbonden vast dat de Commissie in het tweede ontwerp van Europees GATS - aanbod met bovenstaande opmerkingen onvoldoende of zelfs helemaal geen rekening heeft gehouden. Dit is dan ook een reden te meer om vanuit de Belgische regering het voorstel van mode 4 volledig af te wijzen.

6. Overheidsaanbestedingen

Het uitwerken van regels inzake" overheidsbestedingen - en subsidies roept de vraag op of en in welke mate de overheid de economie nog kan sturen. Sociale en ecologische criteria alsook objectieven inzake regionale ontwikkeling en inzake transfer van technologie moeten mogelijk blijven.

7. Opmerkingen inzake andere sectorale voorstellen van de Commissie

De groep vakbonden wijzen de regering erop dat de liberalisering op Europees niveau niet omgezet mag worden in een WHO-GATS-verbintenis. Waar liberalisering binnen Europa omkeerbaar is en waar er in een aantal gevallen een expliciete evaluatie voorzien is, is dit niet het geval voor een GATS-engagement. Hier geldt immers een de facto onomkeerbaarheid.

➤ *Postdiensten*

Concurrentie met ondernemingen van de 144 andere lidstaten van de WHO zal de post en haar universele dienstverlening onder ernstige druk zetten.

➤ *Maritiem transport*

De mogelijkheid die aan internationale transporteurs geboden wordt om geïntegreerde vervoerdiensten aan te bieden, betekent dat niet alleen de havens maar ook andere transportmodi zoals het spoor geliberaliseerd worden. Dit zou verder kunnen gaan dan wat nu door de Europese richtlijnen inzake liberalisering wordt vastgesteld. Daarnaast stellen de vakbonden vast dat de tekst van de Commissie zeer onduidelijk is wat betreft zelfafhandeling in de havens. Indien de voorstellen inderdaad verregaande openstelling vervatten, dan zal dit problemen stellen voor de arbeidsvoorwaarden en de veiligheidsvoorschriften. Er moeten garanties komen om concurrentie tussen werknemers alsook een grotere onveiligheid op wegen en in havens tegen te gaan. Wat havenarbeiders betreft mogen er geen andere regels gelden voor buitenlandse schepen of ander personeel noch in België, noch in de rest van Europa.

De vakbonden vestigen de aandacht op het feit dat, zelfs wanneer zelfafhandeling in de Belgische havens verboden blijft, de zelfafhandeling in andere Europese havens waar er geen "onafhankelijke georganiseerde arbeid is" tot een concurrentiedruk zal leiden en zo tot aanzienlijk lagere veiligheidsnormen, meer risico's voor het milieu en slechtere arbeidsvoorwaarden en werkgelegenheid. De vakbonden roepen de Belgische regering dan ook op om deze marktopening op Europees niveau af te grendelen.

➤ *Luchtvaart*

De voorstellen van de Commissie om de exploitatie ('groundhandling') en het beheer van luchthavens te liberaliseren doet vragen stellen rond het verlies aan nationale controle op een cruciale activiteit van de economie en op de gevolgen voor de veiligheid van de luchthaven.

Woonden, onder het voorzitterschap van de heer P. WINDEY, voorzitter van de Nationale Arbeidsraad, de gemeenschappelijke plenaire vergadering van 14 maart 2003, bij :

LEDEN VAN DE CENTRALE RAAD VOOR HET BEDRIJFSLEVEN EN DE NATIONALE ARBEIDSRAAD :

Organisaties die de industrie, het bank- en verzekeringswezen vertegenwoordigen :

De heer VELGE.

Organisaties die de ambachten, de kleine en middelgrote handelsondernemingen en de kleinindustrie vertegenwoordigen :

De heren BORTIER, VAN LAER.

Organisaties die de arbeiders en de verbruikscoöperaties vertegenwoordigen :

Algemeen Belgisch Vakverbond :

De heren LAMAS, VAN DAELE, VOETS.

Algemeen Christelijk Vakverbond :

De heren JANSSEN, LEEMANS, PIETTE.

Agemene Centrale der Liberale Vakbonden van België :

De heer DE MUELENAERE.

Woonde de vergadering bij als deskundige :

Mevrouw VERVECKEN.